

им са такива, каквито били в началото и до падането на Адам, когато той, облечен в слава, беседвал с Бога в блажения рай. И наистина, животът на монасите с какво е бил по-лош от живота на Адам, когато той преди престъплението бил въведен в рая? Адам нямал житейски грижи - нямат ги и монасите. Адам с чиста съвест беседвал с Бога; така и монасите, дори и повече от Адам, имат дръзновение, тъй като в себе си имат повече благодат по дара на Св. Дух."

"В света има буря, а отишелниците седят на тихо пристанище, във велика безопасност, гледайки, като че ли от небето, корабокрушенията, постигащи другите. Те избрали живот, достоен за небето, и живеят не по-зле от ангелите. Както между ангелите няма това, едни да благоденствуват, други да търпят бедствия, така и тук никой не се оплаква от бедност, никой не се превъзнася с богатство; алчността тук е изгонена; всичко у тях е общо: и трапеза, и жилище, и облекло. Всички те са благородни - с еднакво благородство, слуги - с еднакво слугуване, свободни - с еднаква свобода. Там у всички има едно богатство - истинското богатство; една слава - истинската слава, защото богатата за тях не са в имената, а в делата; една радост, един стремеж, една надежда има у всички. Всичко у тях е устроено като че ли по такова правило и мярка, и в нищо няма неправилност, но във всичко има порядък, стройност, хармония - най-пълно съгласие и трайна основа за всегадно благодущие..."

"Ще опиша макар и една част от начина на техния живот, защото не е възможно да опиша целия им живот. Тези светилници на света, когато слънцето едва започва да изгрява или още преди разсъмване, стават от постелята здрави, бодри и освежени. Защото тях не ги смущава ни печал, ни грижа, ни главоболие, ни много работи, но живеят като ангели на небето. И така, като станат бодри и весели, те със светло лице и чиста съвест заедно са един образ, и, като че ли, с едни уста пеят химни на Бога, като Го прославят и Мублагодарят за всички благодеяния, както частни, така и общи. Питам ви: с какво се различава от ангелите този лик на земята от пеещи и възклистващи: слава във висините на Бога и на земята мир, между човеците благоволение (Лука 2:14)? И облеклото им съответствува на тяхното мъжество. Облеклото им е приготвено, като на онези блажени ангели Илия, Елисей, Йоан, за едни от козина, за други от камилска вълна, за някои пък е достатъчна само една кожа и то вехта. След това, изпели своите песни с коленопреклонение, призовават прославения от тях Бог на помощ в такива дела, които на други не би и хрумнало на ум. Те не молят за нищо сегашно, между тях не става и дума за това; но молят с дръзновение да застанат пред страшния престол, когато дойде Единородният Син Божи да съди живите и мъртвите, и никой от тях да не чуе този страшен глас: не ви познавам; и да свършат с чиста съвест и обилие на добри дела този свой труден живот и благополучно да преплуват това бурно море. След като свършат тези свещени и непрестанни молитви, с изгрева на слънцето